

Odpowiedź GLW w sprawie opiniowania kandydatów na stanowiska kierownicze w IW przez organy samorządu zawodowego lekarzy weterynarii

Odpowiedź GLW w sprawie opiniowania kandydatów na stanowiska kierownicze w IW przez organy samorządu zawodowego lekarzy weterynarii

2016-03-16

Odpowiadając na pismo Pana Jacka Łukaszewicza Prezesa Krajowej Rady Lekarsko Weterynaryjnej z dnia 28 stycznia 2016 r., znak: KILW/061/02/16, skierowane do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w sprawie opiniowania kandydatur na stanowiska kierownicze w Inspekcji Weterynaryjnej oraz w związku z komunikatem prasowym zamieszczonym w dniu 11 marca 2016 r. na stronie internetowej Krajowej Izby Lekarsko - Weterynaryjnej, uprzejmie informuję, co następuje.
Zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1509) organy samorządu zawodowego przy wykonywaniu swoich zadań mają prawo do:

- uczestniczenia w komisjach konkursowych na stanowiska kierownicze oraz
- opiniowania kandydatów na inne stanowiska wymagające kwalifikacji lekarza weterynarii.

W ocenie Głównego Lekarza Weterynarii, stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców, należy uznać za stanowiska kierownicze w rozumieniu art. 10 ust. 1 pkt 13 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych. Są to bowiem stanowiska kierowników (zastępców) w terenowych urzędach administracji rządowej.
W związku z nowelizacją ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, z późn. zm) stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz ich zastępców są obecnie obsadzane na podstawie powołania dokonanego przez Głównego Lekarza Weterynarii w porozumieniu z właściwym wojewodą (art. 53a ust. 3). Przepisy ww. ustawy nie wymagają prowadzenia naboru lub konkursu i powoływania w tym celu komisji konkursowej, co oznacza, że wynikające z w art. 10 ust. 2 pkt 13 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych uprawnienie organów samorządu zawodowego lekarzy weterynarii do uczestnictwa w komisjach konkursowych na stanowiska kierownicze nie może być realizowane.
Zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii organy samorządu zawodowego lekarzy weterynarii nie są

również uprawnione do opiniowania kandydatów na stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców. Jak wyżej wskazano, stanowiska te są stanowiskami kierowniczymi, natomiast uprawnienia do opiniowania kandydatów przysługuje wyłącznie w odniesieniu do „innych stanowisk" (niż kierownicze) wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii.
W związku z powyższym twierdzenie, iż działania Głównego Lekarza Weterynarii podejmowane w związku z powołaniem na stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców stanowią naruszenie ustawowych uprawnień samorządu lekarsko-weterynaryjnego jest zupełnie bezpodstawne.
Dodatkowo pragnę zauważyć, że zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę lekarzowi weterynarii pełniącemu funkcję z wyboru w organach izb lekarsko-weterynaryjnych, o których mowa w art. 24 pkt 2-5 oraz w art. 34 pkt 2-5, w czasie jej pełnienia, bez uzyskania zgody właściwej rady lekarsko-weterynaryjnej.
Ustawa z dnia 30 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 34) w art. 6 przewidywała, iż stosunki pracy z osobami zajmującymi w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wyższe stanowiska w służbie cywilnej, wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy. Wskazany przepis wprowadził zatem zasadę wygaśnięcia stosunku pracy lub płacy w razie niezaproponowania osobie zajmującej stanowisko wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępcy nowych warunków pracy na dalszy okres zatrudnienia. Wygaśnięcie stosunku pracy jest innym trybem rozwiązania stosunku pracy niż wypowiedzenie umowy o pracę, w związku z czym art. 22 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych nie mógł mieć w takim przypadku zastosowania. Również zaproponowanie nowych stosunków pracy lub płacy, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 30 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw, lekarzowi weterynarii pełniącemu funkcję z wyboru w organach izb lekarsko-weterynaryjnych nie musiało być poprzedzone uzyskaniem zgody właściwej rady lekarsko-weterynaryjnej. Nowe warunki pracy lub płacy nie były bowiem przedstawiane w trybie przewidzianym w art. 42 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, tj. w trybie wypowiedzenia warunków pracy lub płacy, lecz na podstawie regulacji o charakterze szczególnym, jakim był art. 6 ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw.
Mając na względzie powyższe również w tym zakresie twierdzenie o naruszaniu prawa należy uznać za nieuzasadnione.
Na marginesie należy dodać, iż zmiana ustawy o służbie cywilnej, która weszła w życie 23 stycznia br., jako podstawę zawarcia stosunku pracy z wojewódzkim lekarzem weterynarii oraz jego zastępcą wprowadziła powołanie, które jest odrębnym w stosunku do umowy o pracę tytułem zatrudnienia, regulowanym przepisami art. 68-72 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy. W myśl uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego
z dnia 24 listopada 1992 r., sygn. I PZP 55/92 stwierdzono, że istotą stosunku pracy z powołania jest oparcie zarówno jego powstania jak i rozwiązania na decyzji właściwego organu, który dokonał powołania. Chodzi bowiem o zapewnienie temu organowi swobody doboru kadr kierowniczych.

Fundusze Europejskie
Rzeczpospolita Polska
Unia Europejska
Europejskie Fundusze Strukturalne i Inwestycyjne